

Erhvervspartiet, røbede det ikke nogen stor Interesse for Tjenestemændene, den er først kommet nu, efter at Partiet har faaet Navneforandring.

Det ærede Medlem Hr. Blang talte om, at man overalt i Samfundet under Krigen havde vænnet sig til at leve over Ævne. Den Kritik kan med fuld Grund rettes opad i Samfundet, men jeg tror ikke nedad mod de smaa i Samfundet, der har haft nok med at klare for Dagen og Vejen og skaffe det nødvendige til Livets Underhold; specielt i Tjenestemandshjemmene tror jeg ikke, man har været vant til at leve over Ævne; det har været haardt nok at skaffe det nødvendige til Livets Underhold, der har ikke været Lejlighed til eller Anledning til Ekstravagancer af nogen som helst Art. Det ærede Medlem vilde hævde, at den Lønningslov, vi fik i Aaret 1919, var en daarlig Lønningslov, den var fremgaaet af et uheldigt Kompromis. Jeg for mit Vedkommende er glad ved, at vi fik Lønningsloven i 1919 under den forrige Regering, thi det er min Overbevisning, at hvis vi havde faaet en Lønningslov senere, under Venstres Førerskab, vilde den være blevet langt ringere end den, vi fik under den forrige Regering.

Den højtærede Finansminister har Gang paa Gang, naar der her paa Rigsdagen har været Tale om Tjenestemændenes Forhold, rost Tjenestemændene for deres Forhandlingsvillie og for den Imødekommenhed, de altid har udvist, naar de har været kaldt til Forhandling. Men jeg tør sige, at Tjenestemændene ikke kan gøre Gengæld overfor den højtærede Finansminister. Den Stilling, den højtærede Finansminister for ganske kort Tid siden indtog under Forhandlingerne om Konjunkturtillæggets Nedsættelse, var af den Beskaffenhed, at Tjenestemændene i hvert Tilfælde ikke kan rose den højtærede Finansminister for at have været særlig imødekommende ved den Lejlighed. Der er efter min Formening stillet alt for glubske Krav, til at begynde med om en Nedsættelse paa 14 Mill. Kr., senere er man gaaet ned til 11½ Mill. Kr., Tjenestemændene har frivilligt tilbudt at give 3½ Mill. Kr. Der er saaledes en Difference paa 8 Mill. Kr.

Det Lovforslag, den højtærede Finansminister har fremsat, er ganske uantageligt set fra Tjenestemændenes Synspunkt, og det er heller ikke begrundet paa en saadan Maade, at det kan siges at være rigtigt at foretage en saa stor Nedsættelse, som her foreslaas. Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, Ordføreren for Partiet Venstre,

begyndte straks med den gamle Tale om, at Tjenestemændenes Antal var alt for stort. Det ærede Medlem maa imidlertid huske paa, at der er mange Omstændigheder, som har bevirket, at Tjenestemændenes Tal er blevet forøget. Jeg har tidligere haft Lejlighed til nærmere at omtale hele dette Spørgsmaal, og jeg skal her blot nævne, at man har faaet adskillige nye Baner. Tjenestemændene, som hidtil ikke har haft en ugentlig Fridag, har ogsaa faaet dette Krav opfyldt. Sønderjylland er kommet til; og mange andre Omstændigheder har bevirket, at Tjenestemændenes Tal er forøget temmelig stærkt. Men jeg vil sige, at det ikke er forøget stærkere, end Arbejdet har krævet.

Man har ofte i Pressen set det nuværende Ministerium rost som Genrejsningsministeriet, det Ministerium, der har genrejst Landet. Jeg har nu ikke kunnet se, at der er foretaget noget særlig stort Genrejsningsarbejde. De økonomiske Forhold er blevet elendigere, Statsfinansernes Tilstand ligeledes, og vi har en Erhvervs-krise, som vi aldrig tidligere har kendt. Det eneste, jeg kan se, det nuværende Ministerium har genrejst, er Minister u. P. Klaus Berntsen; men det havde det ogsaa en vis Forpligtelse til, for det var jo Partiet selv, der havde væltet ham. Det er det eneste Genrejsningsarbejde, jeg kan se, den nuværende Regering har Grund til at rose sig af. Men naar man læser Venstres Presse, ser man, at der tales om, at et af de store Resultater, den nuværende Regering har opnaaet, er netop, at den med Hensyn til Tjenestemændene har foretaget store Besparelser. Endnu i Juni Maaned forrige Aar indeholdt Venstres Hovedorgan, Bladet „København“, et Par Kronikker, som talte om Sparekommissionens Arbejde og fremhævede Venstres store Fortjeneste med Hensyn til Sparsommelighed paa de forskellige Civiletaters Budgetter, specielt Postvæsenet, Telegrafvæsenet, Statsbanerne og Toldvæsenet. Der var indført store Besparelser, og man opgjorde Resultatet af disse Sparebestrebelsel paa følgende Maade: Sparekommissionens Resultat 39 Mill. Kr., Nedsættelsen af Konjunkturtillægget 16 Mill. Kr., Nedgangen i Dyrtidstillægget 37,6 Mill. Kr., i alt 92,6 Mill. Kr. Siden den Tid er der opnaaet yderligere Besparelser med Hensyn til Udgiften til Dyrtidstillæg paa 2 Gange 3,3 Mill. Kr. eller 6,6 Mill. Kr., altsaa en samlet Besparelse efter Venstres egen Op-gørelse paa 99,2 Mill. Kr. Naar Udgifterne til Lønninger og Pensioner nu er 200 Mill.